

עין משפט
נר מצוה

מרובה פרק שביעי בבא קמא

מסורת הש"ס

(א) רבי טו: מסהדין ל:
טו: (א) רבי טו: מסהדין ל:
ל: (א) רבי טו: מסהדין ל:
וכפשיי דהסא, (ד) רבי טו:
מ"ו, (ט) שבת ד: טו.
(א) ס"א ואחתי קמתי מבר
לא הוה מפריה ה"א, (ח) בני
ה"א אילו, (ט) (כ"מ טו.),
(א) ר"ף ע"ג, (א) (ד"ה)
לא, (א) (ד"ה) שפיקא,
(ט) (ד"ה) ממק"ל, (א) ד"ה
טו.

תורה אור השלם
1. לא יקום עד אחר
באיש לכל עון ולכל
קצאת ככל חזא אשור
יבא על פי שני עדים
אל על פי שלשה עדים
יקום ד"ר, דברים י"ט טו

גיליון הש"ס
ב"ר רבא ולא חצי רבא,
עין הירוש' דף ד ע"א
ט"ס ד"ה ק"י: רש"י ר"ה
ברמא לומר החז"ל
הצריכו, עין מסהדין דף
ע"ב ע"א ו"ע:

תלפסא. סס אלו של רבי יוסי: שנים אומרים קידש. תלמי
אם האשה בנימן: ושנים אומרים בעל. איש אחר נאמר: דאע"ג
לרבינו לעדות קדושין דאי לא קידשה
כיון דעדי קדושין לא לרבינו לעדי
ביאה. דכללו נינהו שוו לה קמאי
אשת איש ליאמר על כל העולם:
דבר הוא. אף עדות של ביאה קיים
וההרג: הכא נמי כו'. עדי גניבה
מייבו ליה כפילא בלאו עדי טעמיה.
אלא הני עדות חוקה שלשמן הכימות
צריכות זו לזו: למעוטי אחד אומר
אחס בנגס וכו'. וקאמו לטויה גדולה
לענין עושין או לענין שיהו קידושיה
קדושין: בנגס. שיער ראיתי בקשרי
אנכעושיה: הני דבר. שיער אחד:
וחלי עדום. עד אחד יא: לשער
ופשיטא ללא עדות הוא: אכסי
קטנה היא כו'. הלך לא מלטרפין.
אלא לגבי חוקה כולן מעידין שהיה
מוחזק בה: עקון סאינה. לקוט
מאיניס ממאיניס דמי בגניבה כגמ
וכן עשה ונחמידי מיתה: והא אי
סכע ליה. בעל התאניה ללוקט:
כדינא. לומר החז"ל למאיניס שלקט
או מן לי מה שמכרת לי בדמימין:
לא אמרינן. לגבי זיל שליט אשמתן
ללא מכירה הוא (ואחמאי שגלס ד'
ה'): ורוק גניבה למרי. בשבת ואמי
אתן לך מעות וכן עשה קנאה לוקח
זה ממחייב מיתה: לגבי זיל שליט אשמתן
דאמר. בהורק (שבת דף טו:). קלוטה
כמי שסונסה. הורק מרשות לרשות
כיון שקלטת האומר נחמידי משום
שבת נמלא חיוב שבת וחוב מכירה כיון
כאחד שאמר מאן קנה ללוקח דכיון
דקוסו לנזח כמותו דמי: אפרה טורח.
להביא לביט המקדש לכל נזר:
ואפילו כל על אמו. ונתן לה טלה
באחנה אסור ואף על גב דאי לא
הוה יחיב לה ניהלה (סוהואיל מצעה
ליה כדינא לא אמרינן ליה קיים לה
מנא דהא ממחייב בנפשיה הוא:
אפי

דאף על גב דעדי צריכינן פירוש כל זמן
שלח המוקה באשת איש:
למעוטי שנים אומרים אחד בגבה כו'. ולא דמי לשנה ראשונה
צפני שנים כו' דהתם ראו כל מה שהיו יכולין לראות
חלפתא אמר לו הרי שאכלה שנה ראשונה
בפני שנים שניה בפני שנים שלישיית בפני
שנים מהו אמר לו הרי זו חוקה אמר לו אף
אני אומר כן אלא שרבי עקיבא חולק בדבר
שהיה רבי עקיבא אומר: ידבר ולא חצי
דבר אמר אביי אפילו תימא רבי עקיבא
מי לא מודה רבי עקיבא בשנים אומרים
קידש ושנים אומרים בעל דאע"ג דעדי
ביאה צריכי לעדי קדושין כיון דעדי
קדושין לא צריכי לעדי ביאה דבר קרינא
ביה ה"ג אע"ג דעדי מבחיה צריכי לעדי
גניבה כיון דעדי גניבה לא צריכי לעדי
מבחיה דבר קרינא ביה ורובנא האי דבר
ולא חצי דבר למעוטי מאי (למעוטי) אחד
אומר אחד בגבה ואחד אומר בכריסה
האי חצי דבר וחצי עדות הוא יאלא למעוטי
שנים אומרים אחד בגבה ושנים אומרים
אחד בכריסה הני אמרי קמנה היא והני
אמרי קמנה היא: גב ומכר בשבת (וכו'):
והתניא פטור אמר רמי בר חמא כי תניא
ההיא דפטור יבאומר לו עקון (לך) תאניה
מתאיניו ותיקני לי גניבותך אמרי וכיון
דכי תבע ליה קמן ברינא לא אמרינן ליה
זיל שלים דמחייב בנפשו הוא הא מכירה
נמי לאו מכירה היא אלא אמר רב פפא
יבאומר לו ורוק גניבותך לחצרי ותיקני
לי גניבותך כמאן כר"ע דאמר קלוטה כמי
שהונחה דמיא דאי כרבנן כיון דמטיא
לחצר ביתו קנה לענין שבת לא מחייב
עד דמטיא לארעא יבאומר לא תיקני לי
גניבותך עד שתנחה רבא אמר לעולם
כרמי בר חמא יאתנן אסרה תורה ואפילו
בא על אמו ואי תבעה ליה קמן ברינא מי
אמרינן ליה קום הב לה אתנן אלא אע"ג דכי
קא תבעה ליה ברינא לא אמרינן ליה זיל הב
הבא נמי אע"ג דלענין תשלומין אי תבע ברינא קמן לא אמרינן ליה זיל שלים
אפילו

ע"ה א ב מ"י פ"ד מהל'
עדות הלכה א פתג
עשין קט טו"ע ח"מ פ"י
ל סוף יג:
ע"ה ע"ה ח"מ פ"ד מהל'
ע"ה הלכה א טור
ח"מ ט: ע"ה
ע"ה מ"י פ"ד מהל'
אשור מנחם הל' ח
פתג לזין טח:
מוקם רש"י
דבר. על פי שנים עדים
יקום דבר שלם. יחמול כל
המקום על פי שנים השנים.
ולא חצי דבר. כל כן
ומת אשה עתה אלף על
שליש הקנה. היטי שלם
דבר ולא דבר שלם. האלו
אין עדים השנים
על כל בני שנים ויבנים
ב"ב י"ג. בגבה. יין
קשר אלכטוטי (סוהואיל)
ל' חתם אומר מקום
ונדה (כ). דברים. באחו.
מקום (רש"י ב"ב י"ג).
קלוטה. כיון הארי,
כמי שהונחה. לזין
(י"ג טו.). אתנן אסרה
תורה ואפילו בא על
אמו. ונתן לה טלה באמן.
אתנן הוא ואשור לקמן.
אתנן תתנא כתיב לא
שלא אתנן לא שני עתה.
ואע"ג דאי תבעה ליה
דינא קמן מן לי פתני. לא
מחייבנן ליה. דהא קיל כר
בדבה מיתה. כי היכי
ניטלה אתנן הוא. אלמא
אפילו נתקום מיתה נמי
כמי שהונחה עתה אלף
שליש מן ענשו בחיים.
אלא זיל שמים לא יא
ע"ה טו. דא לא רמי
המלמחן עליה כי היכי
ניטלה מן אתנן. מתנן
בעלמא הוא דדיב ליה. א
מ"י א"ס הל' מהלמחן
מיתה. קי שפתי מפי
מור הוקו הוה לי מור
הלכה על (ב"ב א"א).

ב"ה שהונחה דמיא. ואם
ולענין קנין לא קני נאמר עד דמטי
משום הגב מנושח ומוקי לה כגון
מחילת החז"ל ו"מ"ש דבגיטין נקט רבי
אמר קלוטה דמיא אלף כר"י מקורה
אפי' בלא מחילת כלל כמו כר"י אית
אי נמי למאי דבעי ללוקמי כר"י איירי
להנחה אית לן למימר קס ליה כר"י
ד' וקרט שריאן כהליכמו פטור עקירה
בהנחין (גיטין דף נב: וסס:) גבי מנסך
ליה עקירה לזוך הנחה אחי שפיר
המקשן שלא היה סוכר טעם זה משיב
אתנן אסרה תורה ואפילו בא על אמו.
מומרין מדכתיב גם שניהם ולא
כתיב ולא ארבעה שניהם כתיב ונאמר
דמוכב כפ' כל האקורים (מורה דף ט:
אמר הא לך טלה זו ושכבי עם נקב
הא לך טלה זו ותלן שפחתך אלף עבדי
דשפחה בעבד שריא דמפרש התם דיש
וזה משמע כהתם אתנן שהבעל הוא
בע"ו (דף טג. וסס) דקאי אתנן בחזרה
משום

ב"ה שהונחה דמיא. ואם
ולענין קנין לא קני נאמר עד דמטי
משום הגב מנושח ומוקי לה כגון
מחילת החז"ל ו"מ"ש דבגיטין נקט רבי
אמר קלוטה דמיא אלף כר"י מקורה
אפי' בלא מחילת כלל כמו כר"י אית
אי נמי למאי דבעי ללוקמי כר"י איירי
להנחה אית לן למימר קס ליה כר"י
ד' וקרט שריאן כהליכמו פטור עקירה
בהנחין (גיטין דף נב: וסס:) גבי מנסך
ליה עקירה לזוך הנחה אחי שפיר
המקשן שלא היה סוכר טעם זה משיב
אתנן אסרה תורה ואפילו בא על אמו.
מומרין מדכתיב גם שניהם ולא
כתיב ולא ארבעה שניהם כתיב ונאמר
דמוכב כפ' כל האקורים (מורה דף ט:
אמר הא לך טלה זו ושכבי עם נקב
הא לך טלה זו ותלן שפחתך אלף עבדי
דשפחה בעבד שריא דמפרש התם דיש
וזה משמע כהתם אתנן שהבעל הוא
בע"ו (דף טג. וסס) דקאי אתנן בחזרה
משום

ב"ה שהונחה דמיא. ואם
ולענין קנין לא קני נאמר עד דמטי
משום הגב מנושח ומוקי לה כגון
מחילת החז"ל ו"מ"ש דבגיטין נקט רבי
אמר קלוטה דמיא אלף כר"י מקורה
אפי' בלא מחילת כלל כמו כר"י אית
אי נמי למאי דבעי ללוקמי כר"י איירי
להנחה אית לן למימר קס ליה כר"י
ד' וקרט שריאן כהליכמו פטור עקירה
בהנחין (גיטין דף נב: וסס:) גבי מנסך
ליה עקירה לזוך הנחה אחי שפיר
המקשן שלא היה סוכר טעם זה משיב
אתנן אסרה תורה ואפילו בא על אמו.
מומרין מדכתיב גם שניהם ולא
כתיב ולא ארבעה שניהם כתיב ונאמר
דמוכב כפ' כל האקורים (מורה דף ט:
אמר הא לך טלה זו ושכבי עם נקב
הא לך טלה זו ותלן שפחתך אלף עבדי
דשפחה בעבד שריא דמפרש התם דיש
וזה משמע כהתם אתנן שהבעל הוא
בע"ו (דף טג. וסס) דקאי אתנן בחזרה
משום